

ЧОМУ ВАЖЛИВИЙ ПРАВИЛЬНИЙ ПЕРЕКЛАД?

Експерти вважають, що першопричиною багатьох галузевих проблем є використання неадаптованої термінології. Дуже часто слова не правильно перекладають і, як результат, виникають непорозуміння. Можна навести певний приклад навіть із життя пересічного громадянина, адже на сьогодні багато українських слів можуть втрачати своє значення через подібність до російських: «... їхні погляди на мить зустрілися, і щоби обох несподівано поняв рум'янець». В українській мові слово «поняв» означає охопити, поймати. Та вже в російській мові матиме абсолютно інше значення – розуміти, усвідомлювати. А якщо в розмові між українцем та росіянином перший скаже, що той хлопець дуже плохий, інший зрозуміє це як те, що парубок поганій. Хоча спочатку малось на увазі, що він тихий, смирний. У цьому випадку сенс речення кардинально зміниться. Стільки питань може викликати неправильний переклад. Отже, у будь-якій галузі, ситуація, коли терміни мають однакове звучання але різне тлумачення є некомфортною, а іноді, вживання таких термінів може мати серйозні наслідки. Тому науковці досить плідно працюють над удосконаленням перекладу та створенням нових термінів.

Те ж саме стосується і транспортної термінології. Що ж таке логістика і звідки походить цей термін? Дослідники стверджують, що слово логістика є грецьким за своїм походженням. Адже датою походження терміну логістика є період грецької та римської імперій, коли військові офіцери, відомі як логісти, були відповідальні за забезпечення необхідних запасів для армії. Також в Древній Греції під терміном Логістика вважали рахункове мистецтво або мистецтво міркування, обчислення. У Римській імперії його використовували як термін для визначення правил розподілу продовольства, а служників, які розносили продукти харчування називали логістами.

Багато людей припускають, що терміни логіка і логістика мають однакове тлумачення. Отже, то чи пов'язана логістика та логіка? Логістика має таку ж модель інших імен множини, як-от балістика, лінгвістика, статистика або фізика, які представляють сфери дослідження. Логіка, що використовується строго в однині, є наукою, яка має справу з формальними принципами розуму. Обидва терміни в кінцевому підсумку впливають з грецького слова «логос», що означає розум. Але в той час як логіка впливає безпосередньо з грецької мови, логістика проходила більш довгий шлях, спочатку перейшовши на французьку як *logistique*, що означає мистецтво обчислення, а потім з англійської мови. Логіка – це наука про правильне мислення, мистецтво розсуджень. А логістика – наука управління матеріальними і інформаційними потоками. Тут без логіки, звісно, нікуди. Логістика, яка пов'язана з такими проблемами, як доставка персоналу чи постачання ефективним способом, часто може використовувати логіку, наприклад, обгрунтовуючи шлях, який найменше перериватиме потік доставки.

Список літератури

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. І голов. ред. В.Т. Бусел. – К. ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. Ст. 625, ст. 985, ст.1024
2. Словарь української мови (Словарь украинского языка). Борис Грінченко
3. Логістика. Мистецтво управління ланцюгами поставок: пров. з англ. М.: Претекст, 2008. С. 41–42.
4. Сучасна логістика: пер з англ. / Дж. Джонсон, Д. Вуд, Д. Вордлоу, П. Мерфі-мл. 7-е изд. М.: Вільямс, 2004. С. 22.
5. Логістика // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук.
*Науковий керівник: Сібрук А.В.
канд. філол. наук, доцент*

УДК 82-94:316.77 (043.2)

Наумчук Ю.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ЛІТОПИС ЯК ФОРМА КОМУНІКАЦІЇ В ІСТОРИЧНОМУ КОНТЕКСТІ (На основі Галицько-Волинського літопису)

Літопис – це неповторне, унікальне явище, цінне джерело історичних фактів, важлива літературна пам'ятка, одна з форм комунікації між поколіннями, яка дозволяє вивчати та аналізувати історичні події. В час активного становлення української державності, важливою соціальною складовою є формування української свідомості, усвідомлена самоідентифікація українців як нації. Тому провідне значення займає дослідження історичних джерел.

Літописи – категорія наративних (розповідних) джерел, характерною особливістю яких є виклад історичних подій у хронологічній послідовності за роками [2]. Літописи писались переважно церковнослов'янською мовою з незначним вкрапленням діалектизмів. Жанр виник на основі усного історичного епосу. Літописання зародилося в Київській Русі на початку XII ст. Важливим джерелом вивчення історії XIII ст., що представляє літературу Русі-України є Галицько-Волинський літопис [1]. Він охоплює події початку XIII ст. до 1292 року. Після втрати Києвом могутності, політичний центр перемістився у Галицько-Волинське князівство, яке стає також культурним осередком. Дослідники літопису вважають, що він, мав п'ять редакцій. Його вивчали М. Грушевський, А. Генсьорський, Р. Федорів, М. Яцків та ін. [4]. Це дозволяє припустити, що у літописі наявні суб'єктивні фрагменти та власна інтерпретація будь-якої події кожного з авторів. У цьому вбачаємо одну з форм комунікації.

Комунікація – це процес взаємодії суспільних суб'єктів (соціальних груп, спільнот або особистостей), в ході якого відбувається обмін інформацією, досвідом, здібностями і результатами діяльності за допомогою загальної системи символів. Вивчення Галицько-Волинського літопису дозволяє відтворити минуле Галицько-Волинської держави у різних аспектах. Літопис є сумарним для усіх літописних записів, що створювались у різних містах, важливого економічного і політичного значення Галицько-Волинського князівства: Луцьку, Володимирі, Галичі, Холмі, Любомлі. Кожен автор використовував народні перекази, пісні,